

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114215342
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114215342.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa B.. D. D., nar. XX.X.XXXX, štátny občan SR, bytom H. XXXX/X, F., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. Piaristická 46, Trenčín, proti odporcovi Slovenská republika, zastúpený Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, v konaní o náhradu škody 2.184,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.816,67 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.816,67 Eur od 28.5.2014 do zaplataenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 13,37 Eur titulom súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 319,06 Eur, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 3.7.2014, sa navrhovateľ v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov domáhal proti odporcovi, zastúpenému Generálnou prokuratúrou SR, zaplataenia náhrady škody vo výške 2.184,55 Eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.816,67 Eur od 28.5.2014 do zaplataenia, ktorá škoda mu vznikla na základe nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Škoda predstavuje trovy obhajoby, ktoré musel navrhovateľ uhradiť zvoleným obhajcom v trestnom konaní vedenom proti nemu, na základe nezákonného uznesenia vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-396/1-OVK-TN-2010 zo dňa 27.5.2010, ktorým navrhovateľovi vzniesol obvinenie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 8.7.2010 spis. zn. 2 Pv 340/10 ako nedôvodná zamietnutá. Dňa 27.1.2011 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na navrhovateľa obžalobu pre uvedený trestný čin. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 3.5.2012 sp. zn. 3T 12/2011 navrhovateľa spod vyššie uvedenej obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry Trenčín podaného v neprospech navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 22.10.2012 sp. zn. 23To/109/2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 9.4.2013 sp. zn. 3T 12/2011 navrhovateľa uznal vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Predmetný rozsudok bol navrhovateľom napadnutý v zákonnej lehote odvolaním. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 14.10.2013 sp. zn. 23To/43/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku navrhovateľa spod obžaloby oslobodil. Navrhovateľ podal dňa 26.11.2013 na Ministerstvo vnútra SR žiadosť z 11.11.2013 o predbežné

prerokovanie nároku na náhradu škody, no oslovený štátny orgán postúpil žiadosť z dôvodu vecnej príslušnosti na vybavenie Generálnej prokuratúry SR, ktorá žiadosť postúpila Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré žiadosť vrátilo Generálnej prokuratúre SR. Žiadosť navrhovateľa nebola doposiaľ predbežne prerokovaná žiadnym z vyššie uvedených orgánov štátu. Uplatnené právo nie je premlčané. Navrhovateľ odcitoval ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok z 30.3.2011 sp. zn. 3Cdo 194/2010, rozsudok z 6.12.2010 sp. zn. 4Mcdo 15/2009), v zmysle ktorých zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, pričom rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby a náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní za jeden úkon právnej služby podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. je 1/12 výpočtového základu. Za rok 2010, kedy bol výpočtový základ 721,40 Eur, patrí za každý z 13 vykonaných úkonov tarifná odmena 60,11 Eur a režijný paušál 7,21 Eur, t.j. spolu 875,16 Eur, za rok 2012, kedy bol výpočtový základ 763 Eur, patrí za každý z 6 vykonaných úkonov tarifná odmena 63,58 Eur a režijný paušál 7,63 Eur, t.j. spolu 427,26 Eur, za rok 2013, kedy bol výpočtový základ 781 Eur, patrí za každý z 8 vykonaných úkonov tarifná odmena 65,08 Eur a režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu 518,04 Eur. S pripočítaním DPH celkové trovy obhajoby predstavujú 2.184,55 Eur. Pretože odporca navrhovateľovi nenahradil škodu do 6 mesiacov od jej riadneho uplatnenia žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podanej dňa 26.11.2013, v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 21.12.2010 sp. zn. 2Cdo 48/2010 sa odporca ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostal do omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí 6 mesačnej lehoty, a preto navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy škody 2.184,55 Eur od 28.5.2014 do zaplatenia. Boli splnené všetky podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

Na výzvu súdu, aby navrhovateľ predložil špecifikáciu úkonov obhajoby, ktorých náhradu si uplatňuje ako škodu navrhovateľ doručil súdu dňa 27.3.2015 písomné podanie, v ktorom uviedol prehľad úkonov obhajoby vykonaných obhajcami navrhovateľa v predmetnom trestnom konaní. Obhajca Mgr. Tomáš Dohál vykonal v roku 2010 úkony: príprava a prevzatie obhajoby v roku 2010, dňa 7.4.2010 výsluch svedka D. D. od 8.30 do 9.10 hod, dňa 7.4.2010 konfrontácia medzi svedkami N. E. a D. D. od 9.15 do 9.45 hod, dňa 18.5.2010 výsluch svedka D. D. od 12.15 do 12.30 hod, dňa 3.6.2010 sťažnosť proti uzneseniu, dňa 9.8.2010 výsluch obvineného od 8.00 do 9.05 hod, dňa 14.9.2010 výsluch svedka B. E. od 9.00 do 10.00 hod, dňa 14.9.2010 výsluch svedka poškodeného N. E. od 8.00 do 8.20 hod, dňa 16.12.2010 výsluch svedka B. od 8.40 do 8.50 hod, dňa 16.12.2010 výsluch svedka C. L. od 8.00 do 8.15 hod, dňa 16.12.2010 preštudovanie vyšetrovacieho spisu, t.j. spolu 11 úkonov právnej služby, za ktoré uplatnil tarifnú odmenu 60,44 Eur x 11, režijný paušál 7,21 Eur x 11 úkonov, t.j. spolu trovy v sume 740,52 Eur. V roku 2012 vykonal obhajca navrhovateľa Mgr. Tomáš Dohál 8 úkonov právnej služby, a to dňa 20.2.2012 návrh na vykonanie dôkazov, v dňoch 29.2.2012, 19.3.2012 nahliadnutie do súdneho spisu, dňa 27.3.2012 účasť na hlavnom pojednávaní od 9.00 do 11.25 hod, dňa 2.5.2012 stanovisko obhajoby k prebiehajúcej konaniu, dňa 3.5.2012 účasť na hlavnom pojednávaní od 10.00 do 10.50 hod, dňa 6.7.2012 vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, dňa 22.10.2012 účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Trenčíne od 10.05 do 10.50 hod, za ktoré uplatnil tarifnú odmenu 63,53 Eur x 8 úkonov, režijný paušál 7,63 Eur x 8 úkonov, teda trovy obhajoby spolu v sume 569,68 Eur. V roku 2013 vykonal obhajca navrhovateľa Mgr. Tomáš Dohál 4 úkony právnej služby, a to dňa 12.3.2013 účasť na hlavnom pojednávaní od 9.40 do 10.15 hod, dňa 9.4.2013 účasť na hlavnom pojednávaní od 9.00 do 10.10 hod, dňa 9.4.2013 vyhotovenie záverečnej reči, dňa 6.5.2013 odvolanie navrhovateľa proti rozsudku súdu. Ďalej navrhovateľ v prehľade úkonov uviedol, že jeho nový obhajca advokát JUDr. Matúš Košara vykonal 6 úkonov právnej služby, a to dňa 9.9.2013 oznámenie o prevzatí obhajoby, dňa 11.9.2013 nahliadnutie do súdneho spisu, dňa 11.9.2013 žiadosť obhajcu o vyhotovenie CD, dňa 24.9.2013 návrh na vykonanie dokazovania, dňa 3.10.2013 písomné vyjadrenie obhajoby, dňa 14.10.2013 účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Trenčíne. Za 10 úkonov z roku 2013 uplatnil tarifnú odmenu 65,08 Eur x 10 úkonov, režijný paušál 7,81 Eur x 8 úkonov, teda trovy obhajoby spolu v sume 728,90 Eur. V tomto smere navrhovateľ opravil chyby v počítaní v návrhu ohľadom počtu vykonaných úkonov. V závere podania uviedol, že trovy obhajoby teda predstavujú úhrnnú sumu 2.039,10 Eur a po ich navýšení o DPH predstavujú sumu 2.446,92 Eur.

Súd podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval navrhovateľa, aby podanie z 27.3.2013 doplnil v tom smere, aby uviedol, či ide o návrh na pripustenie zmeny návrhu a nech jednoznačne špecifikuje nový petit návrhu

aj s požadovaným úrokom z omeškania. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 24.4.2015 oznámil, že obhajca Mgr. Tomáš Dohál bol platiteľom DPH do 30.6.2010 a vzhľadom na to podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhol navrhovateľ pripustenie zmeny návrhu v tom smere, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.177,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.177,73 eur od 28.05.2014 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd uznesením na pojednávaní dňa 29.4.2015 pripustil podľa § 95 ods. 1 O.s.p. zmenu návrhu v navrhovanom znení.

Odporca, konajúci Generálnou prokuratúrou SR, v písomnom vyjadrení zo dňa 15.10.2014, súdu doručenom dňa 20.10.2014 žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť ako nedôvodný. Uviedol, že Generálna prokuratúra SR nie je oprávnená v tejto veci konať za štát, pretože škodu nespôsobila prokuratúra v trestnom konaní, teda nie sú splnené predpoklady v zmysle § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z.. Skutočnosť, že prokurátor zamietol sťažnosť a podal obžalobu, nespôsobila škodu, môže len vylúčiť príslušnosť Ministerstva vnútra SR, ktorému bola pôvodne doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Súd by mal ďalej konať s Ministerstvom spravodlivosti SR podľa § 4 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Návrhu nemožno vyhovieť, pretože z listín vyplýva, že navrhovateľ konal spoločensky neakceptovateľným spôsobom, a aj keď súd nevidel v jeho konaní trestnú činnosť, trestné stíhanie si zaviniť svojím konaním sám a akékoľvek odškodnenie by bolo v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 3 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 27.3.2015 nesúhlasil s vyjadrením odporcu. Uviedol, že v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. ide o objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa štát nemôže zbaviť. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých sa pri vyhodnocovaní splnenia podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci dôraz kladie na výsledok trestného konania.

Písomným podaním zo dňa 30.3.2015 navrhovateľ navrhol, aby súd podľa § 92 ods. 1 O.s.p. pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu, a to Slovenskú republiku, konajúcu prostredníctvom Ministerstva vnútra SR. Súd uznesením č.k. 20C 150/2014-99 zo dňa 22.4.2015 návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný, pretože pasívne legitimovaným v konaní je Slovenská republika a v konaní, v ktorom je účastníkom štát je na úvahe súdu bez zreteľa na návrh navrhovateľa, aby v zmysle § 21 ods. 4 O.s.p. konal so štátnym orgánom, do ktorého pôsobnosti predmet konania spadá v zmysle osobitných právnych predpisov. Osobitným predpisom v tomto prípade je zákon č. 514/2003 Z.z. Ustanovenie § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., účinného od 1.1.2013 určuje, ktorý orgán koná v mene štátu. Ide o normu procesnej povahy. Podľa ust. § 4 ods.1 písm. a), b), f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora; c) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní. Uvedené ustanovenie bolo novelizované už spomínaným zákonom č. 412/2012 Z.z., účelom ktorého bolo v zmysle dôvodovej správy vzhľadom na poznatky aplikačnej praxe precizovať príslušnosť orgánov verejnej moci v súvislosti so zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie, pretože existovali prípady, kedy nebolo možné jednoznačne určiť zodpovedný orgán v trestnom konaní a ktorým zákonom nepochybne došlo k zvýrazneniu postavenia prokurátora v trestnom konaní s dôrazom na význam jeho rozhodnutia o podanej sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a o podaní obžaloby príslušnému súdu z hľadiska určenia štátneho orgánu oprávneného zastupovať štát v konaní o náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Navrhovateľom predložený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 194/2010 zo dňa 30.3.2011 vychádzal z právneho stavu účinného do 31.12.2012, teda pred uvedenou novelou zákona, ktorá novými kritériami upresnila oprávnenie konať za štát medzi Ministerstvom vnútra SR a Generálnou prokuratúrou SR. I keď nezákonným rozhodnutím je uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal vyšetrovateľ, oprávnenie Ministerstva vnútra SR konať za štát v rámci konania o náhradu

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zostalo zachované len pre prípad, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa a nepodal obžalobu. V prejednávanom prípade však prokurátor zamietol sťažnosť navrhovateľa - obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a aj podal obžalobu na súd a preto oprávnenie konať za štát v tejto veci nemá Ministerstvo vnútra SR, ale Generálna prokuratúra SR. Keďže prokurátor podanú sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol a podal obžalobu na navrhovateľa, založil tým podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. oprávnenie Generálnej prokuratúry SR konať za štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Aj keď uznesenie o vznesení obvinenia ako nezákonné rozhodnutie nevydal prokurátor, výkladom citovaných ustanovení zákona č. 412/2012 Z. z. súd uzavrel, že prokurátor svojím aktívnym konaním, t.j. zamietnutím sťažnosti, podaním obžaloby, zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, hoci v zmysle Trestného poriadku mohol konať aj inak, napr. zrušiť nezákonné rozhodnutie, zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec. S poukazom na uvedené je v danom prípade možné určiť orgán, ktorý koná za štát. Týmto orgánom je Generálna prokuratúra SR. Nie je teda opodstatnené konať s Ministerstvom spravodlivosti SR v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., na ktoré ustanovenie poukazoval zástupca odporcu v písomnom vyjadrení k návrhu, pretože v zmysle tohto ustanovenia koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR vtedy, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, poverenej zamestnankyne zástupcu odporcu, oboznámením žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.11.2013, listu Ministerstva vnútra SR zo dňa 30.12.2013, listu Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14.1.2014, listu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 30.1.2014, vyrozumienia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 6.2.2014, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 20.10.2014, písomných podaní navrhovateľa zo dňa 27.3.2015, 30.3.2015, 24.4.2015, prehľadu úkonov obhajoby, obsahu spisu Okresného súdu Trenčín 3T 12/2011, a to najmä uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, ČVS: ORP-396/1-OVK-TN-2010 zo dňa 27.5.2010, sťažnosti navrhovateľa zo dňa 8.6.2010, uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín 2PV 340/10-9 zo dňa 8.7.2010, obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 27.1.2011, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.10.2013 č.k. 23To/43/2013-241, príjmových pokladničných dokladov zo dňa 30.6.2010, 9.9.2013, 9.9.2013, oznámenia navrhovateľa zo dňa 9.9.2013 o vypovedaní plnomocenstva Mgr. Tomášovi Dohálovi, plnomocenstva navrhovateľa zo dňa 9.9.2013 novému obhajcovi, zvyšného obsahu spisu a zistil nasledujúci skutkový stav:

Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín 3T 12/2011 súd zistil, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne uznesením ČVS: ORP-396/1-OVK-TN-2010 zo dňa 26.3.2010 začal trestné stíhanie a uznesením ČVS: ORP-396/1-OVK-TN-2010 zo dňa 27.5.2010 vzniesol navrhovateľovi obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal navrhovateľ dopustiť tak, že prevzal dňa 12.2.2009 zálohu za materiál vo výške 30.000 Eur na dodanie 1156,50 g zlata 999,9, pričom na základe dodacieho listu spoločnosti Zlatá huta s.r.o. použitého ako doklad o dodaní tovaru dodal 450 g zlata v siedmych tehličkách v celkovej sume 11.583,01 Eur dňa 12.2.2009 v priestoroch spoločnosti Zlatá huta s.r.o., pričom ostatné množstvo zlata v hmotnosti 715 g sa zaviazal dodať dňa 13.2.2009 v celkovej sume 18.416,99 Eur, čo však do dnešného dňa nedodal a ani nevrátil finančnú hotovosť, ktorú si ponechal pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému Drahošovi Slezákovi škodu vo výške 18.416,99 Eur. V spise sa nachádza plnomocenstvo datované dňom 3.6.2010, ktorým navrhovateľ splnomocnil Mgr. Tomáša Dohála, advokáta so sídlom v Trenčianskej Turnej na jeho zastupovanie v trestnom konaní. Menovanému advokátovi navrhovateľ plnomocenstvo vypovedal dňa 9.9.2013 a udelil ho JUDr. Matúšovi Košarovi, advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom v Trenčíne. Navrhovateľ podal dňa 8.6.2010 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a Okresná prokuratúra Trenčín uznesením 2Pv 340/10-9 zo dňa 8.7.2010 sťažnosť ako nedôvodnú zamietla. Dňa 27.1.2011 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na Okresný súd Trenčín na navrhovateľa obžalobu pre uvedený trestný čin. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 3.5.2012 sp. zn. 3T 12/2011 navrhovateľa spod vyššie uvedenej obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry Trenčín podaného v neprospech navrhovateľa a odvolania poškodeného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 23To/109/2012-145 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 9.4.2013 sp. zn. 3T 12/2011 navrhovateľa uznal vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieňacím odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Predmetný rozsudok

bol navrhovateľom napadnutý v zákonnej lehote odvolaním. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 14.10.2013 sp. zn. 23To/43/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku navrhovateľa spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. Z obsahu spisu je zrejmé, že obhajcovia navrhovateľa vykonali v tejto trestnej veci činnosti, ktoré špecifikoval navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 27.3.2015 ako úkony právnej služby.

Z príjmových pokladničných dokladov č. 15 zo dňa 30.6.2010, a č. 17 zo dňa 9.9.2013 vyplýva, že navrhovateľ vyplatil advokátovi Mgr. Tomášovi Dohálovi za právne služby poskytnuté v súvislosti s uvedeným trestným konaním dňa 30.6.2010 sumu 320,44 Eur /z toho 19% DPH v sume 51,16 Eur/, a dňa 9.9.2013 sumu 1.332,48 Eur. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 9.9.2013 vyplýva, že navrhovateľ vyplatil advokátskej kancelárii JUDr. Danica Birošová, s.r.o. za právne služby poskytnuté v súvislosti s uvedeným trestným konaním dňa 9.9.2013 sumu 524,81 Eur /z toho 20% DPH v sume 87,47 Eur/.

Navrhovateľ zaslal Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky žiadosť zo dňa 11.11.2013 na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v sume 2.184,55 Eur titulom trov obhajoby, ktoré vyplatil zvoleným advokátom za zastupovanie v predmetnom trestnom konaní. Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 30.12.2013 postúpilo žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručenú ministerstvu dňa 26.11.2013 Generálnej prokuratúre SR, ktorú považovalo za orgán príslušný na konanie o žiadosti. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 14.1.2014 žiadosť postúpila Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré žiadosť listom zo dňa 30.1.2014 vrátilo Generálnej prokuratúre SR. Vyrozumením zo dňa 6.2.2014 Generálna prokuratúra SR navrhovateľovi oznámila, že žiadosť navrhovateľa nepererokuje, pretože zotrváva na svojom názore, že nie je orgánom príslušným na konanie v danej veci.

Navrhovateľ na pojednávaní trval na podanom návrhu v znení jeho pripustenej zmeny. Návrh proti odporcovi podal z dôvodu, že bola proti nemu podaná vykonštruovaná vymyslená obžaloba a taktiež aj vznesené vymyslené obvinenie, postupom orgánom činnom v trestnom konaní mu bola spôsobená škoda, ktorú chce nahradiť v podobe trov právneho zastúpenia, ktoré musel zaplatiť obhajcom zvoleným v trestnom konaní.

Poverená zamestnankyňa Generálnej prokuratúry SR na pojednávaní s návrhom nesúhlasila. Trvala na nedostatku pasívnej legitímácie odporcu v konaní. Odporca namieta neúčelnosť niektorých úkonov právnej služby, za ktoré si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody. Uviedla, že obhajca navrhovateľa Mgr. Dohál nebol prítomný na výsluchu svedka Patrika Pavloviča konaného dňa 7.4.2010 a táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice o výsluchu tohto svedka. V zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.5.2011 publikovaného v zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 1/2012 odmena za úkon právnej služby, prevzatie a príprava obhajoby zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť obhajoby, s poukazom na toto stanovisko nemôže byť osobitne priznaná tarifná odmena a náhrady za nahliadnutia do súdneho spisu, ktoré vykonal advokát Mgr. Dohál vo februári a v marci roku 2012 a ani za nahliadnutie do spisu dňa 11.9.2013 a ani za oznámenie zo dňa 9.9.2013 o prevzatí obhajoby JUDr. Košarom. Úkonom právnej služby v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. nie je ani žiadosť obhajcu navrhovateľa o vyhotovenie kópie CD nosiča. Odmena nemôže byť priznaná za písomné vyhotovenie záverečnej reči zo dňa 9.4.2013, keďže záverečnú reč predniesol obhajca navrhovateľa na hlavnom pojednávaní. Za neúčelné a nepotrebné považuje odporca aj stanovisko obhajoby zo dňa 2.5.2012, ktoré bolo doručené do spisu po hlavnom pojednávaní konanom 27.3.2012 a pred ďalším hlavným pojednávaním dňa 3.5.2012 a toto stanovisko mohol teda obhajca predniesť na hlavnom pojednávaní. Za neúčelné považuje odporca aj vyúčtovanie úkonu právne služby - návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 24.9.2013 a písomné vyjadrenie zo dňa 03.10.2013, keďže tieto stanoviská mohol obhajca navrhovateľa predniesť v rámci hlavného pojednávania, resp. v odvolaní obžalovaného. Obžalovaný má právo počas konania zmeniť obhajcu, neznamená to však, že by si mal účelovo účtovať ďalšie úkony, ktoré vykoná nový obhajca. Za návrh na vykonanie dôkazov zo dňa 20.2.2012 môže patriť najvyšš 1/2 tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že obhajca navrhovateľa v trestnom konaní účelne nahliadol do súdneho spisu vo februári 2012 a marci 2012 z toho dôvodu, že sa potreboval oboznámiť s obsahom spisu, keďže v trestnom konaní nie všetky písomnosti sa doručujú jednotlivým stranám trestného sporu, pričom ku preštudovaniu vyšetrovacieho spisu došlo dňa 16.12.2010 a termín

hlavného pojednávania bol stanovený na 27.3.2012. Rovnako v prípade keď navrhovateľ vypovedal plnú moc pôvodnému obhajcovi Mgr. Dohálovi a zvolil si nového obhajcu JUDr. Košaru, tento sa potreboval oboznámiť s obsahom predmetného súdneho spisu a preto nahliadol do neho dňa 11.9.2013. Žiadosť obhajcu o vyhotovenie kópie CD treba chápať ako úkon právnej služby. Všetky úkony právnej služby, ohľadne ktorých si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, považuje navrhovateľ za účelné úkony právnej služby, za ktoré prináleží odmena a náhrada hotových výdavkov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov /ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z./ štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Navrhovateľ sa domáha proti Slovenskej republike náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci nezákonným rozhodnutím - uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 27.5.2010 o vznesení obvinenia navrhovateľovi v trestnom konaní pre trestný čin sprenevery. Za túto škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci zodpovedá podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. štát, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný a ktorý sa zodpovednosti nemôže zbaviť. Posúdenie otázky, ktorý štátny orgán koná v mene štátu má procesný význam, nejde o otázku pasívnej legitimácie odporcu. Súd sa vo vyššie uvedenom texte odôvodnenia rozsudku vysporiadal s otázkou, ktorý orgán má konať v mene štátu v tejto veci. V prospech správnosti záveru súdu, že v danom prípade je vzhľadom na ust. § 4 ods. 1 písm. a/, b/, f/ zákona č. 514/2003 Z.z. potrebné konať s Generálnou prokuratúrou SR podporne svedčí aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/702/2014-91 zo dňa 25.3.2015, ktorým bola vyhodnocovaná príslušnosť štátneho orgánu konať v mene štátu v obdobnej skutkovej situácii, keď škoda bola obvinenému spôsobená uznesením vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia, prokurátor okresnej prokuratúry zamietol sťažnosť obvineného proti tomuto uzneseniu a následne prokurátor zastavil trestné konanie z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, pričom Krajský súd v Trenčíne uzavrel, že príslušným orgánom na konanie v mene štátu je Generálna prokuratúra SR.

Súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik škody a 3/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. V prípade, že nie je splnená čo i len jeden z uvedených predpokladov, zodpovednosť štátu nevzniká. Súd preskúmal aj to, či navrhovateľ splnil osobitné podmienky stanovené zákonom pre uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci.

Navrhovateľ splnil v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. podmienku podania riadneho opravného prostriedku navrhovateľom proti nezákonnému rozhodnutiu, nakoľko súd z vyšetrovacieho spisu, ktorý je súčasťou trestného spisu 3T 12/2011 mal za preukázané, že proti rozhodnutiu o vznesení obvinenia pre trestný čin sprenevery podal navrhovateľ riadny opravný prostriedok, t.j. sťažnosť, ktorú okresná prokuratúra zamietla. Z listín bolo preukázané, že navrhovateľ v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal odporcu dňa 26.11.2013 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Podľa tvrdenia navrhovateľa, ktoré odporca nerozporeval právo navrhovateľa na náhradu škody nebolo v lehote 6 mesiacov od podania žiadosti ani čiastočne uspokojené, a teda navrhovateľ sa dôvodne s poukazom na § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. obrátil na súd s návrhom na začatie konania o náhradu škody.

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody je podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zrušenie alebo zmena nezákonného právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda príslušným orgánom. Podľa ustálenej judikatúry súdov /napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Cdo 53/93 zo dňa 28.6.1993, uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4MCdo 15/2009 zo dňa 18.8.2010/ v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má oslobodenie spod obžaloby rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu právoplatného nezákonného rozhodnutia teda nie je v tomto prípade podstatná. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Tvrdenie odporcu, že priznanie náhrady škody navrhovateľovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože navrhovateľ konal spoločensky neakceptovateľným dôvodom, čím si sám zavinil trestné stíhanie je jednak nedostatočne zdôvodnené a aj irelevantné, pretože nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo a konanie obvineného bolo súdom právoplatne posúdené ako trestný čin. V konaní bolo preukázané, že trestné stíhanie vedené proti navrhovateľovi viedlo ku konečnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.10.2013, ktorým bol navrhovateľ právoplatne oslobodený spod obžaloby. Bolo totiž preukázané, že skutok nie je trestným činom, čím vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia. Z uvedeného vyplýva, že je naplnený aj predpoklad podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Škoda predstavuje materiálnu ujmu, spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a objektívne vyjadriteľnú v peniazoch. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. navrhovateľ uplatnil skutočnú škodu v podobe trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, ktoré uhradil v sume 2.177,73 Eur ako odmenu obhajcom za poskytnutie právnych služieb, čo je zrejmé z predložených príjmových pokladničných dokladov. V zmysle ustanovení § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom, ktorý upravuje odmeňovanie advokátov za úkony právnej služby, pričom od 1.1.2013 bolo toto ustanovenie zákonom č. 412/2012 Z.z. upresnené tak, že trovy právneho zastúpenia patria vo výške tarifnej odmeny a hotových výdavkov. Navrhovateľ sa od odporcu domáha zaplatenia trov právneho zastúpenia v súlade s týmto ustanovením, t.j. vo výške tarifnej odmeny a hotových výdavkov v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Z trestného spisu Okresného súdu Trenčín 3T 12/2011 mal súd za preukázané, že obhajcovia vykonali pri zastupovaní navrhovateľa v trestných konaniach úkony, ako ich špecifikoval navrhovateľ v doplnení návrhu. Súd preskúmal správnosť výpočtu tarifnej odmeny, náhrady hotových výdavkov. Tarifná odmena za úkony pri obhajobe v trestnom konaní patrí podľa § 12 ods. 3 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo

výške 1/12-iny výpočtového základu, pretože trestné konanie sa viedlo pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý je stanovená trestná sadzba neprevyšujúca 5 rokov. Výpočtový základ v zmysle § 1 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. predstavoval za úkony vykonané v roku 2010 sumu 721,40 Eur /1/12-ina predstavuje 60,11 Eur/, za úkony z roku 2012 sumu 763 Eur /1/12-ina predstavuje 63,58 Eur/, za úkony z roku 2013 sumu 781 Eur /1/12-ina predstavuje 65,08 Eur/. Podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Advokátovi patrí podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za každý úkon právnej služby režijný paušál /náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné/ vo výške jednej stotiny výpočtového základu. V trestnom konaní boli obhajcami vykonané úkony právnej služby, ktoré možno podradiť pod ustanovenie § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., t.j. prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom /v roku 2010/, pod ustanovenie § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej /3.6.2010 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, 20.2.2012 návrh na vykonanie dôkazov, 2.5.2012 stanovisko obhajoby k prebiehajúcej konaniu, 6.7.2012 vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, 9.4.2013 záverečná reč, 6.5.2013 odvolanie navrhovateľa proti rozsudku, 24.9.2013 návrh na doplnenie dokazovania, 3.10.2013 písomné vyjadrenie obhajoby/, pod ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom /účasť na výsluchoch svedkov v prípravnom konaní 7.4.2010 dva výsluchy, 18.5.2010, 9.8.2010, 14.9.2010 dva výsluchy, 16.12.2010 dva výsluchy, na hlavných pojednávaniach pred okresným súdom v dňoch 27.3.2012, 3.5.2012, 12.3.2013, 9.4.2013, a verejných zasadnutiach konaných na krajskom súde o odvolaniach proti rozsudkom súdu prvého stupňa v dňoch 22.10.2012, 14.10.2013, pričom účasť obhajcov je zaznamenaná v zápisniciach o týchto procesných úkonoch. Teda spolu bolo vykonaných 24 účelných úkonov právnej služby, za ktoré prináležia trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 1.816,67 Eur, skladajúce sa z tarifnej odmeny 60,11 Eur x 11 úkonov z roku 2010, režijného paušálu 7,21 Eur x 11 úkonov z roku 2010 + 19% DPH v sume 51,16 Eur z odmeny a paušálu za úkony vykonané do 30.6.2010, dokedy bol obhajca Mgr. Tomáš Dohál platiteľom DPH, tarifnej odmeny 63,58 Eur x 6 úkonov z roku 2012, režijného paušálu 7,63 Eur x 6 úkonov z roku 2012, tarifnej odmeny 65,08 Eur x 7 úkonov z roku 2013, režijného paušálu 7,81 Eur x 7 úkonov z roku 2013 + 20% DPH v sume 43,73 Eur z odmeny a paušálu za 3 úkony z 24.9.2013, 3.10.2013, 14.10.2013 vykonané novým obhajcom.

Činnosť obhajcov navrhovateľa spočívajúca v nahliadnutí do súdneho spisu /v dňoch 29.2.2012, 19.3.2012, 11.9.2013/ nepovažoval súd za úkon, ktorý by mal byť odmenený samostatne, pretože odmena a náhrada za túto činnosť je zahrnutá v úkone prevzatie a príprava obhajoby a to aj s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.5.2011 publikované v zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 1/2012, podľa ktorého odmena za úkon právnej služby, prevzatie a príprava obhajoby zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť obhajoby. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 9.9.2013 vypovedal plnomocenstvo pôvodnému obhajcovi Mgr. Tomášovi Dohálovi a zvolil si nového obhajcu, pričom súd nepriznal trovy za oznámenie o prevzatí obhajoby z 9.9.2013 novým obhajcom, inak by šlo o duplicitné priznanie trov za ten istý úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože s obsahom spisu sa oboznámil a obhajobu prevzal už pôvodný advokát, za čo mu patria trovy obhajoby. Pod žiaden z úkonov právnej služby v zmysle § 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z. nemožno zahrnúť žiadosť obhajcu navrhovateľa zo dňa 11.9.2013 o vyhotovenie kópie CD; ide o administratívnu činnosť, na ktorú nie sú potrebné odborné znalosti advokáta poskytujúceho právne služby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol nedôvodne uplatnený návrh v sume 361,06 Eur predstavujúci tarifnú odmenu 63,58 Eur x 2 úkony z roku 2012, režijný paušál 7,63 Eur x 2 úkony z roku 2012, tarifnú odmenu 65,08 Eur x 3 úkony z roku 2013, režijný paušál 7,81 Eur x 3 úkony z roku 2013.

Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že za návrh na vykonanie dôkazov zo dňa 20.2.2012 môže patriť nanajvýš 1/2 tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. V tomto ustanovení je upravená odmena za návrh na zabezpečenie dôkazu, ktorý je osobitným procesným prostriedkom v zmysle § 78 a nasl. O.s.p., a nemožno ho stotožňovať s návrhom účastníka konania na vykonanie dôkazov vo veci na preukázanie jeho tvrdení, jeho neviny, ktorý úkon je nepochybne úkonom vo veci samej v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., za ktorý patrí celá tarifná odmena. Napriek tomu, že zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného na Okresnom súde Trenčín dňa 9.4.2013 vyplýva, že obhajca navrhovateľa záverečnú reč predniesol na hlavnom pojednávaní, súd aj písomné vyhotovenie záverečnej reči zo dňa 9.4.2013 posúdil ako samostatný úkon právnej služby v

zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom z obsahu záverečnej reči je zrejmé, že v nej obhajca podrobne hodnotí vykonané dokazovanie, vyjadruje sa k právnej kvalifikácii skutku, k okolnostiam prípadu, poukazuje na zásadu in dubio pro reo a ultima ratio, a teda je namieste zohľadniť význam tohto úkon z hľadiska ochrany práv obžalovaného pred vyhlásením rozsudku vo veci. Súd nepovažoval za neúčelné a nepotrebné vypracovanie a doručenie súdu stanoviska obhajoby zo dňa 2.5.2012, návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 24.9.2013 a 23 stranového písomného vyjadrenia obhajoby zo dňa 03.10.2013, ktoré návrhy podľa názoru odporcu mohol obhajca navrhovateľa predniesť na hlavnom pojednávaní, prípadne v odvolaní navrhovateľa ako obžalovaného. Z obsahu uvedených písomných podaní vyplýva, že sa v nich navrhuje vykonať viacero dôkazov svedčiacich v prospech navrhovateľa, boli k nim pripojené nové listinné dôkazy a uvádzajú sa v nich podrobne skutočnosti rozhodné pre obhajobu navrhovateľa v trestnom konaní, vrátane zásady subsidiarity trestnej represie, na základe ktorej zásady bol navrhovateľ napokon oslobodený spod obžaloby, čo vyplýva z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.10.2013 sp. zn. 23To/43/2013.

Príčinná súvislosť predstavuje objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou bude daná vtedy, ak škoda vznikla ako dôsledok nezákonného rozhodnutia, t.j. ak je medzi nimi bezprostredný vzťah príčiny a následku. V tejto právnej veci je daná priama vecná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou v podobe trov právneho zastúpenia, pretože pokiaľ by vyšetrovateľ nezačal trestné stíhanie a nevzniesol navrhovateľovi obvinenie, nemal by navrhovateľ dôvod zvoliť si obhajcu na jeho zastupovanie v trestnom konaní a nevznikla by navrhovateľovi v trestnom konaní škoda vo výške trov právneho zastúpenia, ktoré navrhovateľ uhradil za poskytnutú obhajobu. Je teda dané priame pôsobenie príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádzala následku a vyvolala ho.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v predmetnom konaní boli splnené všetky podmienky stanovené zákonom č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 1.816,67 Eur a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 361,06 Eur /predstavujúcej trovy obhajoby za nahliadnutia do súdneho spisu v dňoch 29.2.2012, 19.3.2012, 11.9.2013, oznámenia o prevzatí obhajoby zo dňa 9.9.2013, žiadosť obhajcu z 11.9.2013 o vyhotovenie kópie CD/ návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. patrí navrhovateľovi úrok z omeškania. Navrhovateľ nárok na náhradu škody riadne uplatnil žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podanej dňa 26.11.2013 na Ministerstve vnútra SR, a od nasledujúceho dňa začala plynúť lehota 6 mesiacov na uspokojenie nároku, ktorá uplynula dňa 26.5.2014. Keďže odporca dlh v uvedenej lehote neuhradil, v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 21.12.2010 sp. zn. 2Cdo 48/2010 sa odporca ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostal do omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí 6 mesačnej lehoty, t.j. od 27.5.2014. Ku dňu 27.5.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,25% ročne. Po pripočítaní 5 percentuálnych bodov súd zaviazal odporcu, aby navrhovateľovi zaplatil úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne z priznaného peňažného dlhu 1.816,67 Eur od uplatneného dátumu 28.5.2014 do zaplatenia.

Navrhovateľ sa po pripustení zmeny návrhu domáhal zaplatenia sumy 2.177,73 Eur a súd jeho návrhu vyhovel v časti o zaplatenie 1.816,67 Eur, čo predstavuje úspech navrhovateľa 83,42% a úspech odporcu predstavuje 16,58%. Preto má navrhovateľ podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p proti odporcovi právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 66,84% /83,42% - 16,58%/. Trovy konania sa skladajú zo súdneho poplatku z návrhu 20 Eur a trov právneho zastúpenia, ktoré navrhovateľ žiadal priznať vo výške 1.074,31 Eur za 9 úkonov právnej služby s uplatnenou základnou sadzbou tarifnej odmeny 91,29 Eur za 1 úkon právnej služby. Súd priznal trovy právneho zastúpenia za 4 účelné úkony právnej služby, a to za prevzatie veci a príprava zastúpenia 11.11.2013, podanie návrhu na súd 3.7.2014, písomné vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 27.3.2015 k vyjadreniu odporcu, účasť na pojednávaní dňa 29.4.2015, za ktoré podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. pri hodnote sporu 2.177,73 Eur patrí základná sadzba tarifnej odmeny 91,29 Eur x 4 úkony, režijný paušál vo výške 7,81 Eur za úkon z roku 2013, 8,04 eur x 1 úkon z roku 2014, 8,39 Eur x 2 úkony z roku 2015. Pretože je právny zástupca navrhovateľa platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl. mu patria odmena a režijný paušál v úhrnnej sume 397,79 Eur zvýšené o 20% DPH /79,56 Eur/. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 477,35 Eur. Po zohľadnení pomeru úspechu 66,84% súd zaviazal odporcu, aby zaplatil navrhovateľovi časť

súdneho poplatku 13,37 Eur a časť trov právneho zastúpenia vo výške 319,06 Eur, a to do rúk právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľa uplatnené trovy za žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.11.2013, nakoľko tento úkon bol vykonaný pred začatím konania a trovy právneho zastúpenia týkajúce sa tohto úkonu právneho zástupcu nepredstavujú trovy predmetného súdneho konania. Súd nepriznal trovy právneho zastúpenia účtované za nahliadnutia do súdneho spisu v dňoch 9.12.2014, 20.4.2015, a to s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.5.2011 publikované v zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 1/2012, v zmysle ktorého je odmena a náhrada za nahliadnutie do súdneho spisu zahrnutá v úkone prevzatie a príprava zastúpenia. Za neúčelný považoval súd úkon - návrh na pripustenie vstupu účastníka do konania zo dňa 28.3.2015, súdu doručený 30.3.2015, keďže súd tento návrh ako nedôvodný a nadbytočný uznesením zo dňa 22.4.2015 zamietol, keď navrhovateľ podaním označil ďalší štátny orgán, ktorý mal podľa neho konať za odporcu, pričom túto otázku mal mať právny zástupca navrhovateľa vyriešenú pred podaním návrhu na súd a aj v prípade, ak by označil navrhovateľ nesprávny štátny orgán, súd by podľa § 21 ods. 4 O.s.p. konal so štátnym orgánom, do ktorého pôsobnosti predmet konania spadá, čo by vopred oznámil účastníkom. Ako samostatný účelný úkon právnej služby nemohlo byť posúdené ani podanie navrhovateľa zo dňa 24.4.2015, ktorým navrhol pripustiť zmenu návrhu tak, že súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.177,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.177,73 eur od 28.05.2014 až do zaplatenia s poukazom na to, že pôvodný obhajca navrhovateľa bol platiteľom DPH len do 30.6.2010. O uvádzanej skutočnosti, ktorá ovplyvňovala výšku peňažného nároku uplatneného v tomto konaní ako náhrada škody, mal mať vedomosť navrhovateľ, ktorý bol v zmluvnom vzťahu s pôvodným obhajcom, a mala byť zohľadnená už v návrhu na začatie konania, a teda nejde o okolnosť, ktorá by nastala po začatí konania a z toho dôvodu by odôvodňovala priznanie trov za návrh na pripustenie zmeny návrhu. Pokiaľ je podanie účastníka vo veci samej neúplné a súd účastníka vyzval podľa § 43 ods. 1 O.s.p. na odstránenie jeho väd, nemožno doplnenie podania považovať za samostatný úkon právnej služby, pretože v zásade odmena patrí za podanie vo veci samej, ktoré malo byť podané bez väd. Ani za tieto dva úkony teda súd nepriznal účtované trovy právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.